

Īsziņas

Atzīmēs Baltu vienības dienu

Viļakas Valsts ģimnāzijas kolektīvs 22.septembrī plkst. 20.00 aicina ikvienu interesentu uz Baltu vienības dienas pasākumu, kas notiks pie Viļakas evaņģēliski luteriskās baznīcas, lai kopā pakavētos atmiņās un vienotos dziesmās.

“Olimpiskā diena 2018”

Piektdien ar “Olimpisko dienu 2018”, kas pulcēs vismaz 145 000 dalībnieku no 95 Latvijas novadiem un pilsētām, šogad sāksies “Eiropas Sporta nedēļas” pasākumu programma. “Eiropas Sporta nedēļa” norisināsies no 22. līdz 29.septembrim, un tās mērķis būs veicināt fiziskās aktivitātes visā Eiropā, tajā iesaistīties tiks aicināts ikviens Latvijas iedzīvotājs.

Futbolisti turpina cīnīties

22.septembrī plkst. 18.00 Olaines pilsētas stadionā komanda.lv 1.līgā Balvu Sporta centra komanda sacentīsies ar SK Super Nova futbolistiem. Savukārt 23.septembrī plkst. 11.00 Viļakas pilsētas stadionā sāksies Viļakas novada 2018.gada atklātā kausa izcīņa minifutbolā.

Nākamais laikraksta “Vadugums” numurs iznāks 28.septembrī. Atgādinām, ka 24.septembris visā Latvijā ir oficiāla brīvdiena, jo 12.07.2018. stājās spēkā grozījums likumā “Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām” (Viņa Svētības pāvesta Franciska pastorālā vizīte Latvijā).

Līdz LATVIJAS
simtgadei
58 dienas!

Nākamajā vadugunī

- **Atstājuši paliekošas pēdas augkopībā**
Aleksandrovu dzimta Medņevā
- **Sandras Krastiņas personalizstāde “Ekrāns”**
Marka Rotko centrā atklāj izstāžu sezonu

Foto - E. Gabranovs

Neliedz autogrāfus. Pastaigājoties pa Kandavas romantiskajām ieliņām, ikvienam ir iespēja lasīt piecu izcilu dzejnieku rindas uz vecpilsētas ēkām, tostarp pirms nedēļas uz kādas mājas sienas oficiāli iemūžināto arī dzejnieka un rakstnieka Ulda Ausekļa dzejoļa fragmentu: “Vecāmamma man atstāja grozu ziļu. Viņa teica – kad tās iesēsi, jutīsi Latviju mīļu.” Šonedēļ, ciemojoties Balvos, viņš bērniem lasīja dzeju, kā arī neliedza autogrāfus. Kad dzejnieks Balvu pamatskolas trešās klases audzēknei Sanijai Āboliņai (foto) pajautāja, ko viņai novēlēt, skolniece apjuka atzīstot: “Nezinu.” Ko U.Auseklis meitenei novēlēja? Lai es pati paša un Tavi draugi arī!

* Turpinājums 3.lpp.

Politiskā reklāma

Par vēlēšanu kļuva vēl tolaik, kad mums nebija brīvas Latvijas – tad vēlēšanas bija formālas un to apmeklēšana brīvprātīgi obligāta. Zinot, cik bezjēdzīgas var būt vēlēšanas citās valstīs iekārtās, jo īpaši augstu novērtēju istas vēlēšanas demokrātiskā valstī – tajās neizmantojot savu balsi ir tuvdredzīgi. Neesmu izlaidis nevienas vēlēšanas – vienmēr piedalos un aicinu piedalīties arī citus. Šoruden kopīgi ievēlēsīm Saeimu, bet ticu, ka ar laiku tauta vēlēs arī pati savas Valsts Prezidentu.

Politīki ir jāaudzina, ir jāuzmana, cik godprātīgi viņi kāpj pa atbilstības, atbildības un padarīto darbu pakāpieniem. Kas gan cits politiķus audzinās, ja ne vēlētajš?! Tiesa, ne vienmēr arī pašu iebalsoti politiķi atbilst vēlēšanu gaidām, prasībām un cerībām. Tāpēc pieskatiet viņus gan pirms, gan pēc vēlēšanām un, pats galvenais, nesakiet, ka jums vienalga. Atmetot ar roku, atradīsies politiķu audzinātāji ar atšķirīgām vēlmēm, un tad jau mēs varam būt spiesti dzīvot sabiedrībā ar pavisam citām interesēm. Demokrātija ir daudzveidība, dažādu viedokļu vienība un cīņa, lai miermīlīgi un solidāri nonāktu pie kompromisa un kopsaucēja. Politika cienīga ir spēja pieņemt nepopulārus lēmumus - pragmatiski un ar skatu nākotnē, riskējot zaudēt populistiem, kuru mērķis ir tikai šīs vēlēšanas.

Esmu un būšu neiecietīgs pret tukšu muldēšanu. Mana mēraukla ir padarītie darbi. Šajā četrus gadu periodā ir daudz laba izdarīts: atbalstu saņēmumu izglītības, kultūras un sporta iestādes, lauksaimnieki un uzņēmēji, uzlabota ceļu infrastruktūra, stiprināta gan latviskā un latgaliskā identitāte, gan valsts aizsardzība, ievērojami papildus finansējumu saņēmusi veselības aprūpe, strādājošajiem un pensionāriem paaugstinājušies ienākumi. Protams, gribas vēl labāk, vēl vairāk un uzreiz. Diemžēl tas ne vienmēr ir iespējams: līdz katram rezultātam jānoiet zināms ceļš. Mūsu kopīgā ceļmaize nākamajiem četriem darba gadiem ir dalība vēlēšanās – gan man, gan jums!

Esmu apņēmības un spēka pilns iesākto ceļu turpināt!
6.oktobrī balsojiet par ZZS un maniem komandas cilvēkiem!
Sasniegsim mērķus kopā!

JŪSU JĀNIS TRUPOVNIĒKS

Saraksts Nr.16

*Reklāmu apmaksā ZZS

Nedēļas jautājums

Irēna Tušinska

Vai atbalstāt valsts aizsardzības mācības kā obligātā mācību priekšmeta ieviešanu vidusskolās?

JĀNIS no Balviem: -Domāju, ka to vajag. Agrāk skolās bija līdzīgs mācību priekšmets. Nekas sliktas nebūtu, ja jaunieši to visu prastu. Turklāt zēniem tas noteikti interesēs. Man nav iebildumu, ja arī meitenes apgūst militārās zināšanas, bet vairāk tas piestāvētu zēniem. Arī es profesionāli tehniskajā skolā savulaik apguvu militāro mācību. Tādēļ, sākot dienēt armijā, man jau bija priekšstats par to visu.

ŅINA no Balviem: -Savā skolas laikā neatceros, ka būtu apguvusi militārās zināšanas. Tāpēc grūti atbildēt, vai mūsdienu skolēniem to vajadzētu. Tad jājautā, kādam nolūkam tas vajadzīgs? Nu, zēniem varbūt tas noderētu, jo vīrietim ir jābūt vīrietim. Bet kādēļ meitenēm tas vajadzīgs, nezinu...

KIMA no Balviem: -Pati mācos vakarskolas 10.klasē. Nedomāju, ka šāds mācību priekšmets skolās būtu jāmača obligāti. Katram cilvēkam pašam jāizvēlas, ko viņš grib apgūt. Personīgi es arī negribētu mācīties šādu priekšmetu, ja tas būtu obligāti.

BAIBA no Balviem: -Domāju, ka nē, jo uzskatu, ka tādas lietas kā politika un skola ir jānošķir. Orientēties mežā varētu mācīties fizikultūras stundās. Maziem bērniem ierādīt, kā lietot ieročus, nevajadzētu. Diez vai dzīvē tas viņiem noderētu. Arī kara gadījumā, uzskatu, cilvēkam pašam ir jāizvēlas, vai karot, vai viņš vēlas kādu nogalināt.

INESE no Balviem: -Skatoties, no kuras klases ievieš šādu mācību priekšmetu. Vidusskolā, domāju, vajadzētu. Laikā, kad es mācījos, skolās bija militārā mācība. Manā internātskolā gan to nemācīja, bet es labprāt to būtu apguvusi. Domāju, ka dzīvē dažas no tām zināšanām varētu noderēt.

MANA NEDĒĻA

Manas darba dienas kā jau šoferim nedēļas garumā paiet pie automašīnas stūres. Pirmdien braucu uz Grobiņu, otrdien - uz Rīgu, trešdien tālāk braucienu nebija, bet ceturtdien devos uz Rēzekni. Bieži braucieni ir plānoti, bet reizēm jānoreaģē ātrāk. Ir reizes, kad ceļā dodos agri un mājās pārrodos vēlu, bet tā jau ir mana darba specifika, pie kuras šajos sešpadsmit nostrādātajos gados pierasts. Laikā, kad jāgaida cilvēki, parasti klausos radio vai palasu, kas tobrīd ir pa rokai - avīzi, žurnālu vai grāmatu. Otrdien abi ar sievu Lindu devāmies uz kora "Mirkli" pirmo šīs sezonas mēģinājumu, gatavosimies Latvijas valsts svētku koncertiem. Brīvdienās dodos uz mājām Tilžā, kur darba pietiek vienmēr. Šajās brīvdienās pastrādāšu pie apkures sakārtošanas un tad ģimenes lokā atzīmēšu savu vārda dienu.

MODRIS VĪTOLS, šoferis Balvu novada pašvaldībā

No vēstulēm

Jomas sakārtošanā vēl daudz darāmā

Iekšējos ūdeņos būtu jāaizliedz zveja ar tīkliem, bet, lai nodrošinātu zivju atražošanu un teritorijas uzturēšanu, populārākajās valsts ūdenstilpēs jāievieš licencēta zveja. Šie ir tikai daži no ieteikumiem, kas pausti šovasar veiktajā makšķernieku aptaujā, ko pēc Zemkopības ministrijas ierosinājuma veica Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs (LLKC). Makšķernieki savu viedokli aptaujā pauduši visai aktīvi - kopumā saņemtas teju 700 anketas. Visaktīvākie ar 334 iesniegtām atbildēm bijuši makšķernieki Vidzemē, ar 141 anketu seko Kurzeme, ar 110 - Zemgale, bet ar 51 - Latgale. Ņemot vērā to, ka aptaujas dalībnieki ar makšķerēšanu aizraujas krietni vairāk nekā piecus gadus, arī saņemtie priekšlikumi ir ļoti izsvērti un pragmatiski. Lai ikvienam būtu iespēja piekļūt ūdeņiem, makšķernieki vēlas sakārtotākas attiecības ar ūdeņu krastu zemju īpašniekiem. Tāpat tiek rosināts samazināt lomā paturamo zivju skaitu, ne vien nosakot minimālo zivs lielumu, bet arī maksimālo tās garumu. Piemēram, rosināts aizliegt paturēt līdakas, kas garākas par 70 cm, zandartus, kas garāki par 65 cm, un asarus, kas garāki par 40 cm.

Visvairāk aptaujā piedalījušies makšķernieki vecumā no 31 līdz 64 gadiem - kopumā 460, savukārt 162 respondenti bijuši vecumā no 16 līdz 30 gadiem, 9 - vecumā virs 65, bet 5 - vecumā līdz 15 gadiem. Atbilstoši anketās sniegtajām atbildēm, mūsu

valsti vispopulārākais makšķerēšanas veids ir spinningošana - to atzīmējuši 566 respondenti, ar 456 balsīm seko pludiņmakšķerēšana, ar 415 - fidermakšķerēšana, bet ar 320 - zemledus makšķerēšana.

ILZE RŪTENBERGA-BĒRZIŅA, LLKC sabiedrisko attiecību vadītāja

Serviss rada nepatīkamu pārsteigumu

Izskatās, ka Balvu novada pašvaldība, izmainot apsaimniekotāju, ir radījusi pārsteigumu daļai iedzīvotāju. Mēs esam tie, kuri nav iekārtojuši internetbanku, bet vēl dzīvojam, elpojam un gribam civilizēti atbrīvoties no atkritumiem. Mums problēmas rada rēķina samaksas kārtība, jo klientu apkalpošanas centrs atrodas Balvos, bet mēs dzīvojam Bērzpili (brauciens uz Balviem - 4,10 eiro). Izmantojot SIA "ZAAO" pakalpojumu, gadā maksājām 34,44 eiro. Jaunais apsaimniekotājs "Pilsētvides serviss" gadā mums izmaksās 55,44 eiro. Tagad ir jāmaksā par rēķina piegādi pa pastu - 1,71 eiro, pasta pakalpojums - 2,50 eiro, no PNS konta arī nevaram pārskaitīt, jo nav noslēgts līgums.

Labi būtu, ja par vecajiem pensionāriem, kuri vēl dzīvo, augstāk esošās personas padomātu un nerādītu šādas smagas problēmas. Mums nav iespēju iegādāties datoru, izdarīt pieslēgumu vai nopirkt attiecīgu telefonu, jo mūsu pensijas ir krietni zem vidējās pensijas valstī.

Sarūgtinātās un nepatīkami pārsteigtās klientes Bērzpili

Lasītāji!

Kļūstiet arī par rakstītājiem, jo visas jūsu vēstules katrā mēneša beigās tiks izvērtētas un mūsaprāt labākā saņems redakcijas pārsteiguma balvu. Ielāgojiet, ka balvas saņemt varēs tikai tie rakstītāji, kuru vārdus mēs zināsim - tāpēc nerakstiet anonīmas vēstules.

Mīlestībai preti

*Ja tu man aizdosi skūpstu,
Rīt dien to atdošu tev.
Lai nes atnesto mirkli
Steigšos es dāvināt sev.*

*Vēl manas jūtas dej' saulē,
Vēl tevi dievinu es.
Atgriezos pasakā savā, -
Varbūt, ka laimi tā nes.*

*Nesaki pateikto vakar.
Vārdi šie liesmās jau deg.
Dzidrākais strauts pārlīst pāri,
Sudraba ūdeņi tek.*

*Brīdisim mākoņiem cauri,
Saule kur debesis klāj.
Nelikšu gaidīt tev milu, -
Mīla jau preti mums māj.*

ANTOŅINA LUBEJA

Sūtiet mums vēstules arī elektroniski: vaduguns@apollo.lv

Automātiskais atbildētājs
64520961

Hallo!

"Nesen iegriezās Balvu pastā. Biju vilusies jaunajā numuriņu sistēmā, kas tur tagad ieviesta. Pasta pakalpojums izmanto daudzi pensionāri, un viņiem šī sistēma nav īpaši saprotama. Turklāt aparāts, kas izdrukā numuriņus, strādā ļoti slikti. Ekrāns jāspiež spēcīgi un vairākas reizes, līdz sāk darboties. Ar visu to jau tā lēnā apkalpošana kļuvusi vēl lēnāka. Vienīgais labums, ka vairs nav jāgrūstās rindā, bet, savu kārtu gaidot, var apsēties uz līdzās esošajiem krēsliem. Vienaļga šī sistēma pastā izrādījies ļoti neērta. Tā diezgan labi darbojas bankās un

citās iestādēs. Zinu, ka arī daudzi citi vecāka gadagājuma cilvēki ar šo pastā ieviesto kārtību ir neapmierināti. Varbūt vajadzētu atgriezties pie vecās? Nezinu, ko tā dod pasta darbiniekiem... Varbūt šādi var uzskaitīt apkalpoto klientu skaitu?! Bet tad šie cipari būs neprecīzi, jo esmu redzējusi, ka cilvēki, izņemusi numuriņu, bet nesagaidījuši savu kārtu, dodas projām. Taču uzskaitē droši vien viņi parādās kā apkalpoti. Saprotu, ka progress virzās uz priekšu, bet mūsu pastā tas kaut kā īsti labi nedarbojas," redakcijā sūdzējās kāda vecāka gadagājuma balveniete.

"Šovasar kopā ar Liepājas radniekiem devāmies pastaigāties uz Lāča dārzu, jo tā skaitās viena no skaistākajām Balvu vietām. Pēc pastaigas pa pilsētu bijām iecerējuši tur mazliet pasēdēt uz kāda soliņa, lai atpūtinātu kājas. Tomēr tas mums neizdevās, jo nevienu soliņu neatradām. Viens gan bija pie rotaļu laukuma, bet tas bija ļoti zems un neērts. Varbūt pašvaldība varētu uzstādīt tur kādus pāris normāla izmēra solus?!" savu priekšlikumu izteica pilsētas iedzīvotāja.

Jaunākie žurnālu numuri

Dari Pats

☞ Saistvielas celtniecībā: portlandcements. Portlandcements pamatā ir kaļķis, tikai eksperimenti ar piedevām un apstrādes tehnoloģijām pacelti augstākā tehnisko prasību līmenī. Tradicionālās kaļķa saistvielas ieguves tehnoloģija prasa 900–1000°C temperatūru kaļķa ceplī, bet portlandcements ieguvei kaļķakmeni kopā ar dažādām mālvielām un citām piedevām izdedzina 1450–1500°C, iegūstot klinkeru, ko tālāk maļ un kam pievieno ģipsi/anhidrīdu. Portlandcements ir hidrauliska saistviela, kas nozīmē, ka sacietēšana notiek, ķīmiski reaģējot ar ūdeni.

☞ TESTS. Triecienskrūvgrieži. Triecienskrūvgriezis ir pavisam citā jaudas kategorijā, salīdzinot ar universālo skrūv-/urbjmašīnu. Bet darbarīks izmanto atšķirīgu triecienu tehnoloģiju nekā perforators. Triecienu ir vērsti tangenciālā plaknē pret darba vārpstu. Iedomājieties uzgriezni, kam uzlikta parasta atslēga, un kāds sit ar āmuru pa tās tālo galu. Mašīna to var darīt pat 50–60 reižu sekundē, precīzi dozējot sitienu spēku, lai skrūvētu iekšā vai ārā...

☞ Ceļvedis. Flizēšana. Flizēšana ir viens no sarežģītākajiem darbiem, ar ko jāsaprotas pat šķietami neliela kosmētiska remonta gadījumā. Iesācējam tā ir biedējoši kompleksa. Bet tiem, kuri reiz izgājuši cauri pāris pieredzēm, tā vairs nešķiet. Nav tik trak!

☞ Zāliena režģis iebrauktuvei bez lietus peļķēm. Uz iebrauktuves, kas izklāta ar zāliena režģi, neveidojas nekādas peļķes pat spēcīgākas lietusgāzes gadījumā. Klasiskais bruģis te nespēj sacensties. Ar pareizu kritumu vien nevar zibenīgi novadīt visu ūdeni stipra lietus laikā – veidojas izteiktas ūdens tērces noteku virzienā. Atkrit vajadzība ierīkot notekas sistēmu. Ūdens izfiltrējas cauri režģim, cauri grants pamatnei un nonāk augsnē, kur dabiski papildina gruntsūdeni. Demonstrējam zāliena režģa iekāršanu pagalmā.

☞ Metāla režģu paneļu žogs. Āra būvdarbu sezonas noslēgums vairs nav aiz kalniem – divi trīs mēneši, un ziema būs klāt. Bet tas ir pietiekami ilgs laiks, lai līdz pirmajiem saliem uzbūvētu vēl tādu pamatīgu āra būvi kā, piemēram, metāla režģu paneļu žogs (tautā dēvēts arī par 3D paneļu žogu) ...

☞ Ugunsdrošība. Ugunsdrošības nevar būt par daudz! Par to ir jārunā un ieteikumi arī jāievēro. Tāpēc apkopojām dažus ar ugunsdrošību saistītus priekšstatus, apgalvojumus: kuri no tiem ir mīti, kuri patiesi. Pievienojām mazliet statistikas, kas liek apjaust – ugunsgrēki tiešām notiek! Un dažus ieteikumus, lai nenokļūtu kārtējās TV vakara ziņās ugunsnelaimes upura lomā...

Ilustrētā Zinātne

☞ Neredzīgie atgūst redzi. Jauna tipa sensors spēj aizstāt acs gaismjutīgās šūnas, un pēc dažiem gadiem donora acs ļaus neredzīgajiem atgūt redzi.

☞ Dumpīgas planētas pārkāpj likumus. Gāzu milzis KELT-9b atrodas tik tuvu savai zvaigznei, ka karstuma dēļ atomi nevar savienoties molekulās.

☞ Koka kluči uzlabo telpas izjūtu. Tavas smadzenes spēj radīt trīsdimensiju attēlus, ko

tu prātā vari grozīt uz visām pusēm, neatverot acis un nepakustinot ne pirkstu.

☞ Jauni atomledlauži iekaros Arktiku. Pēc dažiem gadiem tirdzniecības kuģi, dodoties ceļā no Āzijas uz Eiropu, varēs bez grūtībām šķērsot Ziemeļu Ledus okeānu.

☞ Gatavojies pielāgoties! Klimata pārmaiņas tieši vai pastarpināti ietekmē jebkuru cilvēku, un paredzams, ka šī ietekme tuvākajā laikā pieaugs.

☞ Gaisma sniedz barību, aizsardzību un partneri. Vairāki dzīvnieki ir ieguvuši spēju spīdēt, kas ir svarīgs ierocis cīņā par izdzīvošanu.

☞ Cīņa pret HIV tuvojas finiša taisnei. Jauna vakcīna efektīvi pasargās no gandrīz visiem HIV paveidiem, un, iespējams, pēc dažiem gadiem vīrusu varēs izvilināt no paslēptuves un likvidēt.

☞ Melnie caurumi caururbj Visumu. Zinātnieki ir vienprātīgi, ka melnie caurumi ir izkaisīti pa visu Visumu, tomēr tie ir noslēpumā tīti.

Vēriģā acs

Atrodot foto 10 atšķirības, Jums ir iespēja iegūt balvu. Atbildes gaidām līdz 15.oktobrim.

9. kārtā

Iepriekšējai kārtai iesūtītas 23 pareizas atbildes. **Konkursa "Vēriģā acs" 8.kārtā veiksmē uzsmaidīja NELLIJAI MANTONEI** no Bērzkalnes pagasta. Pēc balvas griezties redakcijā.

Palauzi galvu

Piedāvājam pašlaik Eiropā populārāko galvas lauzišanas miklu, kuru atrisinot, iespējams jūs saņemsiet pārsteiguma balvu. Tukšajos laukumos ielieciet ciparus tā, lai katrā mazajā kvadrātā un visos kopā horizontālajās un vertikālajās rindās nebūtu divu vienādu ciparu. Atbildes gaidām līdz 15.oktobrim.

9. kārtā

	3		9	4		7	5	
4			7	2				6
3								
1		7	8			2	3	
	9		3	6	7		8	
	5	8			1	4		7
			1					
8				7	6			1
	1	6		8	9		2	

Pareizas atbildes iesūtīja: V.Mancevičs, J.Voicišs, I.Dzergača, D.Svarinskis, V.Šadurska, A.Ančs, A.Ruduks, A.Smirnova, S.Sirmā, St.Lazdiņš, Z.Pulča, V.Gavrjušenkova, M.Pretice (Balvi), Z.Ziemele (Naudaskalns), I.Homko (Medņeva), M.Keiša (Upīte), N.Mantone, P.Bodrovs (Bērzkalnes pagasts), M.Keiša (Upīte), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), A.Slišāns, B.Ķise, A.Mičule (Tilža), E.Ločmele (Šķilbēnu pagasts), M.Bleive (Viksnas pagasts), V.Ločmele (Lazdukalns), S.Petrova (Rēzekne).

8. kārtas uzvarētāja ir ENDIJA LOČMELE no Šķilbēnu pagasta. Pēc balvas griezties redakcijā.

Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Netraucējiet! Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Div' dūjiņas. Iesūtīja Leontīna Dukaļska no Balviem.

Par septembra labākās fotogrāfijas autori atzīta LEONTĪNA DUKAĻSKA ar fotogrāfiju "Latvijas nacionālais putns – baltā cielaviņa", kas publicēta 18.septembrī. Pēc balvas griezties redakcijā.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Reklāmraksts

Vēl mājīgāk un ērtāk

“Tās pašas telpas, tie paši produkti, tikai viss citādāk - daudz pārskatāmāk, ērtāk, skaistāk un modernāk. Tāpēc tagad uz darbu nākam ar divkāršu prieku,” teic neatkarīgo aptieku apvienības “Aptieka 1” biedre, SIA “Zeltkalnes aptieka” īpašniece Dzintra Zeltkalne. Otrdien, 18.septembrī, pēc patīkamu pārmaiņu piedzīvošanas un svinīgās lentas pārgriešanas, klātesot SIA “Tamro Latvija” pārdošanas daļas vadītājam Aleksejam Boroduļinam, viņa saviem pircējiem-klientiem durvis vēra vaļā no jauna.

Noturīgi pret naudas vilinājumu

Svinīgajā dienā, uzrunājot sveicējus un aptiekas apmeklētājus, Dzintra Zeltkalne atzina, ka tikai tagad - pēc 23 gadiem, kopš viņai pieder savs uzņēmums, nākusi atklāsme, - farmaceita profesija tomēr bija zvaigznēs ierakstīta. Jo tik daudz nejausu un laimīgu sakritību vienkārši tāpat nevar būt. Šķiet, pats liktenis bija lēmis jaunajai vidusskolniecei Medicīnas institūta Pediatrijas fakultātes vietā, kas bija Dzintras sapnis, izvēlēties farmāciju, izmācīties un ar ģimeni atgriezties Balvos, lai krātu pieredzi un sāktu jaunu dzīves posmu. 1995.gadā toreizējā Balvu slimnīcas galvenā ārste Irēna Sprudzāne viņai piedāvāja izveidot aptieku poliklīnikā. Un Dzintra teica, - jā. Jau pavisam drīz viņa ar vēl vienu farmaceiti uzsāka darbu nelielās 30 kvadrātmetru telpās, ko viņas mīļi dēvēja par mazo, balto aptieku. Vēlāk izveidoja plašu aptieku turpat poliklīnikā, kur nostrādāja 18 gadus. Taču, mainoties slimnīcas vadībai, no telpām, kuru iekārtošanā un remontā gadu

gaitā bija ieguldīti lieli līdzekļi, nācās aiziet. Dzintra kā aptiekas īpašniece saņēma dažādus piedāvājumus - piemēram, pārdot aptieku par viena mēneša apgrozījumu, kam viņa, protams, nepiekrīta. “Tad sekoja īres maksas paaugstināšana līdz 1000 latiem. Smags periods - ieguldīta liela nauda, un tas viss palika. Situācija bezcerīga, vajadzēja meklēt ko citu. Un tad uzspīdēja jauns cerību stariņš. Pilsētā sāka būvēt lielveikalu. Bet atkal izrādījās, ka šo vietu jau bija noskatījusi kāda no lielajām aptieku ķēdēm. Tomēr mums palaimējās - viens no topošajiem lielveikala īpašniekiem, pēc tautības ukraiņis, strikti pateica, ka iestāsies par vietējiem, un deva *zaļo gaišmu* tieši mums. Tā nu jau piecus gadus sekmīgi strādājam veikala “Beta” telpās. Patiesībā man tāda laba profesija - palīdzēt cilvēkiem un ar viņiem strādāt. Arī lepojos, ka esam vienīgā neatkarīgā aptieka Balvos - tāpat esam noturīgi pret naudas vilinājumu,” teic aptiekas īpašniece.

Jauns, pircējiem draudzīgāks koncepts

Kopš zināma laika SIA “Zeltkalnes aptieka” iesaistījies neatkarīgo aptieku apvienībā “Aptieka 1”, tādēļ spēj konkurēt ar ķēžu aptiekām gan cenu ziņā, gan sadarboties ar daudzām lietototājiem. “Arī jaunais aptiekas imidžs ir kā bonuss mūsu līdzšinējai sadarbībai, esot “Aptieka 1” apvienībā un lielajā Eiropas neatkarīgo aptieku saimē, kas šajos sarežģītajos izdzīvošanas apstākļos ir mūsu spēcīga aizmugure,” stāsta Dzintra Zeltkalne.

Aptiekā īstenots jaunais klientu apkalpošanas koncepts - darbojas moderna dator sistēma, kas palīdz ātrāk un efektīvāk apstrādāt

Galvenais, lai visiem būtu labi. “Mums svarīgi, lai klients no “Zeltkalnes aptiekas” aiziet apmierināts, tādēļ darām visu, lai tas tā būtu. Prieks, ka gaišās, modernās telpas jau paspējuši novērtēt arī apmeklētāji, kuri neskopojas ar atzinīgiem vārdiem. Nāciet un apskatiet arī jūs! Būsiet mīļi gaidīti Balvos, Raiņa ielā 28,” tos, kuri vēl nav paguvuši apmeklēt “Zeltkalnes aptieku”, aicina īpašniece Dzintra Zeltkalne (pirmā no labās).

elektroniskās receptes, pasūtīt precī un apkalpot klientu, telpas iekārtotas ar jaunām mēbelēm un apgaismojumu, pašapkalpošanās zonu, kas ļauj katram ērti sameklēt nepieciešamo. “Līdz ar to pircējiem būs daudz vienkāršāk orientēties piedāvāto uztura bagātinātāju, kosmētikas un citu nepieciešamo preču klāstā, iepazīties ar to aprakstu, iepakojumu. Zāles sakārtotas atbilstoši grupām. Uztura bagātinātāji, medicīnas preces un kosmētika izvietoti atsevišķās zonās un kategorijās. Tā rezultātā aptieka kļuvusi sakārtotāka, pārskatāmāka un ērtāka gan pircējiem, gan farmaceitiem. Esmu pārliecināta, ka arī mums jāiet laikam līdzī - tas nāk ar jaunām tendencēm, un jāmainās, jākļūst modernākiem, pieejamākiem, lai cilvēkiem būtu ērtāk. Izņēmums, protams, ir bezrecepšu

un recepšu zāles, tās, kā līdz šim, izsniegs farmaceits un neliels arī savu konsultāciju. Šis pārmaiņas ir aptiekas darba kvalitātes uzlabošanai un cilvēku ērtībām,” skaidro aptiekas vadītāja.

Dzintra Zeltkalne ir pārliecināta, ka viņas aptiekā ikviens pircējs saņems īpaši personisku attieksmi, izvēlēsies vajadzīgāko medikamentu vai precī no plašā klāsta un saņems zinoša farmaceita konsultāciju. Papildus bonuss ir arī ikmēneša akciju cenas, par kurām var iegādāties noteiktus medikamentus vai preces. Piemēram, šobrīd īpašajā piedāvājumā ir vitamīni, sīrups “Brontex”, medikaments “Linex”, arī zivju eļļa un Vācijā ražota privātā zīmola “LIVSANE” daudzveidīgā produkcija, kādu neatradīsiet nevienā citā Balvu aptiekā.

Svētceļojums apkārt Latvijai

Pateicu Dievam 100%: “Jā!”

Uzzinot informāciju, ka šovasar par godu Latvijas simtgadei tiek rīkots svētceļojums apkārt Latvijai, mana sirds uzreiz iedegās: “Jā! Es gribu tur būt...!”

Bet bija viens liels BET... darbs. Darbs, kuram biju ļoti pieķērusies, un citi man bija ļoti pieķērušies. Es strādāju sociālajā jomā par aprūpētāju vientuļiem pensionāriem. Bija grūti pieņemt šo lēmumu - mūsdienās pamest darbu, pamest šos cilvēkus, kas gadiem ikdienā tevi gaidījuši un uzticējušies, pateikt, ka manis nebūs. Es tomēr izšķīros un aizgāju no darba, lai piedalītos 100 dienu svētceļojumā apkārt Latvijai. Arī mans klusais sapnis bija kādreiz kājām noiet Latvijas jūras robežkrastu...

Ideja par svētceļojumu radās priesterim Arnim Mazīļevskim, kas ir tautā tā sauktās “Marijas skolas” Latvijas filiāles dibinātājs. Šīs skolas filiāle ir arī Balvos, ļoti iemīļota un apmeklēta.

No 6.maija līdz 13.augustam es biju ceļā. Ceļu uzsākām Aglonā ar svēto Misi, bijām kādi 50 svētceļnieki. Cilvēku skaits svētceļojuma laikā mainījās, jo daudzi izmantoja nedēļas nogales vai atvaļinājumus. Uz visām 100 dienām bija parakstījušies 12 cilvēki, pārsvarā no Latgales. Ceļš virzījās gar Latgales robežu augšup uz Vidzemi, kopā bija plānots noiet 1866 kilometrus, kas sadalīti vairākos posmos ar īpašiem nosaukumiem - Māras ceļš, Ziemeļmeita, Piejūras ceļš, Leišmalīte. Dienas vidējais kilometru skaits - 18,5 kilometri.

Svētceļojumā gājām ar nodomu par Latvijas garīgo Atmodu. Par visām Latvijas

vajadzībām, protams, katram arī bija savi mazie nodomi. Mani lielākie nodomi bija un ir: par uzticību Latvijā visās jomās (politiķiem, ārstiem, pašiem sev...). Par latviešiem, kas ir tālu projām, par viņu atgriešanos dzimtenē. Par nedzimušo bērnu dzīvību. Gāju arī pateicībā Dievam par dzīvību, ko viņš man dāvājis un ļāvis dzīvot šeit un tagad.

Diena parasti sākās ar matraču un guļam- maisu locīšanu. Kad gulvieta bija nokopta, noteiktā laikā brokastojām, gatavojāmies ceļam. Katru rītu dziedājām Latvijas himnu kā lūgšanu, vēršoties pie Jēzus. Tad sekoja Slavēšanas stunda - pateicības, piedošanas, visa liekā atdošanas stunda. Latvijas vajadzību atdošana Jēzus rokās. Pēc atpūtas brīža sekoja Rožukronis, Litānija. Nākamās atpūtas laikā klausījāmies kāda cilvēka liecību. Pusdienas, klusuma stunda, kad prieteris izlasīja tās dienas evaņģēliju un katrs, ejot klusumā, pie sevis to pārdomāja un izdzīvoja sevi. Tad Žēlsirdības kronītis, sarunas savā starpā, dziesmas, sasniedzot galamērķi. Vēlāk iekārtošanās naktsmājās un vakariņas. Noteiktā laikā un vietā - tikšanās ar vietējiem iedzīvotājiem, tad dalīšanās par katras dienas laikā piedzīvoto, priestera svētība, naktsmiers. Katru dienu svinējām svēto Misi, kas notika dažādās vietās (atkarībā no iespējām) - baznīcās, pļavās, pils dārzos...

Nakšņojām pilīs, baznīcās, kempingos, privātmājās, skolās, bērnu dārzos, sporta zālēs, kultūras namos..., pat kapličā, kapu vidū, kur nebija elektrības un ūdens. Un tieši tas bija vakars, kad visā Latvijā, apkārt tai, kūra

Latvijas simtgades svētceļnieki. Diāna Jevdokimova: “Lasītājiem novēlu: pateikties par visu, kas TEV ir, uzdrošināties ko mainīt, jo TU vari, noticēt, ka tieši TU to vari.”

ugunskurus. Šis vakars bija viens no brīnišķīgākajiem piedzīvojumiem, ko paņemt līdzī savā ceļa somā. Tajā vakarā uz dažām dienām svētceļnieku pulkam pievienojās arī vairāki balvenieši.

Šis bija mans astotais svētceļojums. Iespējams, mēs nogājām visus 2000 kilometrus plānoto 1866 vietā. Aglonā iegājām 130 cilvēki no visas Latvijas, bija arī divas ģimenes no Francijas. Ja Latgalē mūs sauca par

trakajiem, Vidzemē - par dullajiem, tad Aglonā, sasniedzot finišu, visi klātesošie sauca: “MALAČI!” Pats grūtākais bija aptvert, ka tu to esi paveicis. Un saprast, ka atkal esi mājās.

Iespējams, ar kādu no svētceļniekiem atkal satikšos Aglonā jau 24.septembrī, kad Latviju tās simtgades jubilejā svētīs Romas pāvests.

DIĀNA JEVDOKIMOVA,
balveniete

un sīksti kā gobas

Materiāls ir sagatavots ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Svin jubileju. 5.septembrī Guntim Zaharānam (vecākajam) apritēja 55 gadi. Ģimenes lokā jubileju atzīmēja nedaudz vēlāk, kad bērni bija pabeiguši darbu un varēja atrauties no saviem pienākumiem. Uz "Vaduguns" lūgumu jubilejas reizē visiem kopīgi kaut kur dabā skaisti nobildēties, Ināra atbildēja, ka ārā nofotografēties nesanāks, jo būs jau vēls. Kad viņa ap deviņiem vakarā pabeidz kūtis darbus, ir jau tumšs, arī bērni neatbrauks ātrāk. Varbūt tad nākamajā dienā no rīta, izteicu priekšlikumu. "Arī no rīta nesanāks, jo kāds ieradīsies tikai uz dažām stundām vakarā. Būs vien jāfotografējas istabā pie elektriskā apgaismojuma," secināja Ināra. Tagad, kad bērni pieauguši un savā dzīvē, ģimenei kopā sanākt izdodas reti. Visbiežāk vecāku mājās visi pulcējas Ziemassvētkos, tad arī top kāda ģimenes bilde.

Saimniecības nosaukums. Braucot uz Vectilžu, Sudarbē, ceļa malā, redzams kokā veidots saimniecības nosaukums "Gobiņas", kas ir dēla Gata roku darbs. Aiz lazdu alejas un kokiem mājas gandrīz nav redzamas. Kāpēc gobas, nevis lazdas? Mājas saimnieki skaidro, ka nosaukums acimredzot cēlies no gobas, kas, tāpat kā ozols, iestādīta, kad vectēvs būvēja māju. "Arī kļava bija, tikai aizgāja bojā, - laikam sulas par daudz tecinājām," smejas saimniece. Viņa piebilst, ka gobu mājas apkārtnē aug ļoti daudz - ja kociņus maziņus neizrautu, ap māju pļestos gobu džungļi. Goba ir ļoti sīksts koks, ko nevar pat sašķelt. Lazdas ir no meža nestas, pašu stādītas. Tagad tā sakuplojušas, ka pēc lietus māju ceļš ilgi nežūst, bet riekstus aiznes sīji.

Vecāki. Gunta tēvs Vitālijs ar māti Tatjanu. Viņšaulē viņi abi aizgāja ātri viens pēc otra. Māte, strādājot fermā par brigadieru, mira pēkšņi, izrikojot, kur nokraut atvesto lopbarību. Drīz pēc viņas nomira arī tēvs.

Brālis Benedikts sievu nolūkoja, dienēdams Ukrainā, pārveda mājas, bet šeit ilgi nepalika, arī aizgāja uz Lielvārdi. Par Benedikta ģimeni zināms, ka tajā bija vairāki bērni, saistīti gan ar sportu, gan kultūras dzīvi - savulaik slaveno bērnu mūzikas grupu "Pekšņi". "Onkulis tagad jau vecs, bet jaunajiem citi ceļi un citas darišanas. Kādreiz vēl aicinājām viņus uz godiem, bet nebrauca. Lepni. Ko viņiem Latgalē meklēt?! Mēs jau tādi vienkārši, kā jau laucinieki," secina Guntis un Ināra. Viņa piebilst, ka dzimtai raksturīgi arī tas, ka vairākiem no tās nebija bērnu, līdz ar to nav arī turpinājuma.

Dalās iespaidos

Atmiņās – jubilejas un talkas

Vecākais no Gunta un Ināras Zaharānu dēliem Ingus kā dzimtas tikšanās iemeslus visbiežāk atceras jubilejas un talkas. Ingus ir daudz brālēnu un māsiņu no tēva un mātes pusēs. Tēvam ir divas māsas, kurām katrai ir divi bērni: vienai – divi dēli, otrai – divas meitas. Arī mammai vēl ir māsa un brālis, kuriem arī ir bērni. Visvairāk dzimtā svinētas dzimšanas dienas - gan pie Zaharāniem Sudarbē, gan pie brālēniem un māsiņām, kuri dzīvo citviet.

No talkām kā populārākās Ingus atmiņā palikušas kartupeļu talkas. "Varbūt kādreiz arī tā saucamās cūku bēres, kas Latgalē slavenas. Protams, ar cūku kaušanu nodarbojās pieaugušie, bet bērnus ņēma līdzi, un mēs darbojāmies savā vaļā," secina jaunais cilvēks. Tā kā cūku bēres notiek vēlā rudenī vai pat ziemā, tad darbošanās noteikti būs bijusi rāmāka, turklāt pieaugušo, kas uzraudzīja bērnus, arī bija vairāk.

Taču vasarā, kad vecāki bija aizņemti saimniecības darbos, protams, strādāja arī bērni, tomēr enerģijas vēl bija daudz un to vajadzēja kaut kur likt. Blēņu Ingus ar brāli Gati sastrādāja daudz. Dažreiz blēņas sanāca, pat labu gribot. Abiem puikām ļoti patika būvēt mājiņas kokos. Tās viņi būvēja vai visos kokos. Domstarpības sanāca, kad tēvam bija kaut kas jāremontē, bet nebija naglu, instrumentu, dēļu, jo mēs tos bijām paņēmuši mājiņu būvēšanai. Toreiz ģimenē vēl nebija savas automašīnas, uz pilsētu, uz veikalu pēc naglām tik ātri tikt nevarēja.

Tagad Ingus vecāku mājās ir visretākais ciemiņš. Ne jau tāpēc, ka blēņas darījis un brāzienu saņēmis. Vienkārši nav laika, jo arī brīvdienas pāiet komandējumos, izbraukumos uz sacensībām kopā ar sportistiem. Šonedēļ, kad sarunājos ar treneri, viņa plānotajā bija trīs dienu sacensības Jelgavā un sestdien - sacensības Olainē. Arī uz tēva jubileju viņš ticis burtiski uz pāris stundām, jo nākamajā dienā bija jābrauc uz kārtējām sacensībām.

Ar sportu Ingus nopietni sācis nodarboties, mācoties Balvos, bet sportot patīcis jau Vectilžas pamatskolā, sporta skolotāja Bruno Jugana vadībā. Pabeidzis Sporta akadēmiju. "Tā tas arī aizgāja. Tagad sportā jau esmu dziļi iekšā," saka viņš pats.

Jautāts, vai arī viņa ģimene, kurā jau aug divi bērni, dos dzimtai tik kuplu pieaugumu kā vecāku, jaunais vīrietis brīdi klusē un saka: "Tagad sabiedrība uz to skatās citādi nekā agrāk. Ne tik pozitīvi. Arī prasības bērniem aug ar katru gadu."

Jaunākais Zaharāns. Ingus Zaharāns ar krustdēlu, brāļa Gunta dēliņu Dominiku, kurš ir jaunākais no Sudarbes Zaharāniem. Pagaidām. Viņam, tāpat kā vectēvam, dzimšanas diena ir septembrī, un šogad apritēja gadiņš. Vectēvs lepojas, ka mazajam ļoti patīk traktori, jau to redzot vien, puika izrāda ārkārtīgi lielu sajūsmu.

Zini un izmanto

10 lietas, kuras svarīgi zināt, ja vēlies doties uz Aglonu 24.septembrī

Līdz pāvesta Franciska vizītei Latvijā ir palikušas dažas dienas. Lūk, desmit lietas, kuras vērts zināt pirms došanās uz Aglonu, kur bazilikas sakrālajā laukumā pāvests Francisks 24.septembrī plkst. 16.30 svinēs svēto Misi.

1. Ieejas kartes uz pāvesta dievkalpojumu Aglonā var saņemt katoļu baznīcā, kurā esi reģistrējies vai kuru esi izvēlējies, reģistrējoties internetā. Ārzemju viesi ieejas kartes saņems elektroniski. **Taču arī neregistrējušies cilvēki var droši braukt uz Aglonu** – Latvijas bīskapi ir apliecinājuši, ka uz svēto Misi Aglonas bazilikas sakrālajā laukumā tiks visi, kas vēlas.

2. No 22. līdz 25.septembrim Aglonas teritorijā būs ierīkotas **18 autostāvvietas** svētceļnieku vieglajām automašīnām un autobusiem. Lielākā daļa no tām atradīsies pavisam tuvu Aglonas bazilikai. Tās būs izvietotas blakus autoceļiem, pa kuriem no dažādām pusēm var iebraukt Aglonā. Cilvēkiem ar invaliditāti plānotā autostāvvietā ir vistuvāk Aglonas bazilikai – Krāslavas ielā.

Šajās dienās daudzviet uz Aglonas ceļiem būs aizliegts apstāties un stāvēt. Pirmkārt, tas skars ceļus Aglonas bazilikas tuvumā. Tāpat būs aizliegts apstāties uz ceļa no Aglonas dzelzceļa stacijas virzienā uz Aglonu, kā arī uz Jaunaglonas ceļa. Kravas autovadītājiem jāņem vērā, ka būs tranzitsatiksmes ierobežojumi un šajās dienās ieteicams izmantot apbraucamos ceļus. Saskaņoties ar neērtībām, būsīm pacietīgi un sekosim satiksmes organizētāju norādēm!

3. Uz Aglonu var doties arī **ar sabiedrisko transportu**. Piemēram, no Rīgas uz Aglonu un atpakaļ "Pasažieru vilciens" ir norīkojis trīs īpašus vilcienu reusus. No Rīgas stacijas 24.septembrī vilcieni aties plkst. 6.47 (Aglonā ienāks plkst. 10.50), plkst. 7.40 (ienāks plkst. 11.55) un plkst. 9.02 (ienāks plkst. 12.51). No Aglonas stacijas vilcieni aties plkst. 20.30 (Rīgā ienāks plkst. 00.13), plkst. 21.30 (ienāks plkst. 1.10) un plkst. 22.30 (ienāks plkst. 2.02.). Biļetes uz šiem reisiem var iegādāties www.pv.lv, mobilajā lietotnē, kā arī biļešu kasēs. Biļetes cenā ir iekļauts arī brauciens ar autobusu no Aglonas stacijas līdz Aglonas autoostai un pēc svētās Mises atpakaļ.

4. Ieeja Aglonas bazilikas sakrālajā laukumā **24.septembrī būs no plkst. 9.00. Ļoti ieteicams ierasties jau līdz plkst.14.00.** Ieiet laukumā varēs pa vārtiem nr.1, 2, 3, 4, 5, 6 (skatīt shēmu). Cilvēkiem ar īpašām vajadzībām jādodas uz 3. ieeju, kur viņus sagaidīs un uz vietu sektorā netālu no altāra pavadīs Caritas "Latvija" brīvprātīgie.

5. Pirms ieešanas būs jāiziet drošības pārbaude. Aglonas bazilikas laukumā **nedrīkstēs ienest šādas lietas:**

- lietussargus,
- stikla taru (pudeles, burkas, traukus u.c.),
- lielgabarietas vai somas (*ietilpībai jābūt ne lielākai par 5 litriem*),
- karogus vai plakātus,
- alkoholu, narkotiskās un psihotropās vielas,
- taures, svilpes, bungas un citas skaņas pastiprinošas ierīces,
- radiatora ierīces un uztvērējus,
- portatīvos pašbilžu rokas statīvus (selfijstikus),
- visa veida ieročus un pašaizsardzības ierīces (t.sk. šķēres un jebkura veida nažus),
- lidojošus priekšmetus (radiovadāmi, bezpilota objekti u.c.),
- jebkāda veida pirotehnikas izstrādājumus (dūmu sveces, petardes u.c.),
- sporta inventāru,
- ugunsnedrošas, sprādzienbīstamas, ķīmiskas un bioloģiskas vielas,
- lāzerekārtas,
- jebkuru citu priekšmetu, kas var radīt apdraudējumu vai traucējumu citiem apmeklētājiem vai pasākumiem.

6. Aglonas bazilikas laukumā **drīkstēs un ir ieteicams ņemt līdzī šādas lietas:**

- lietasmēteļi,
- ūdeni (pildītu plastmasas pudelēs),
- sviestmaizes (pie bazilikas laukuma būs tikai pāris tirdzniecības vietas, kurās varēs nopirkt līdzī ņemamu ēdienu),
- nelielu saliekamo krēslīņu,
- rožukroni,
- nepieciešamos medikamentus.

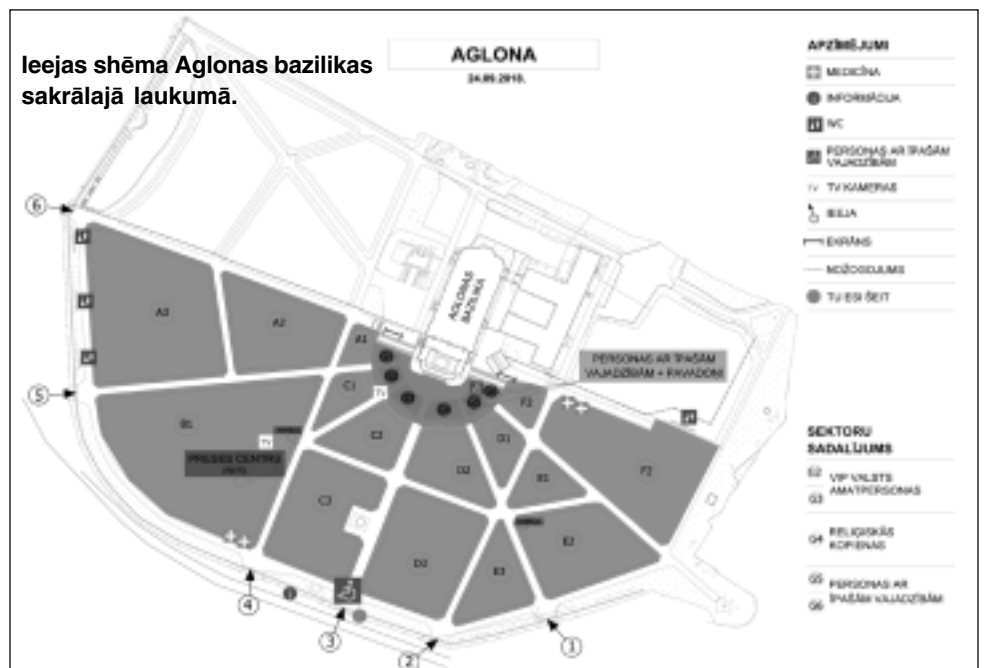
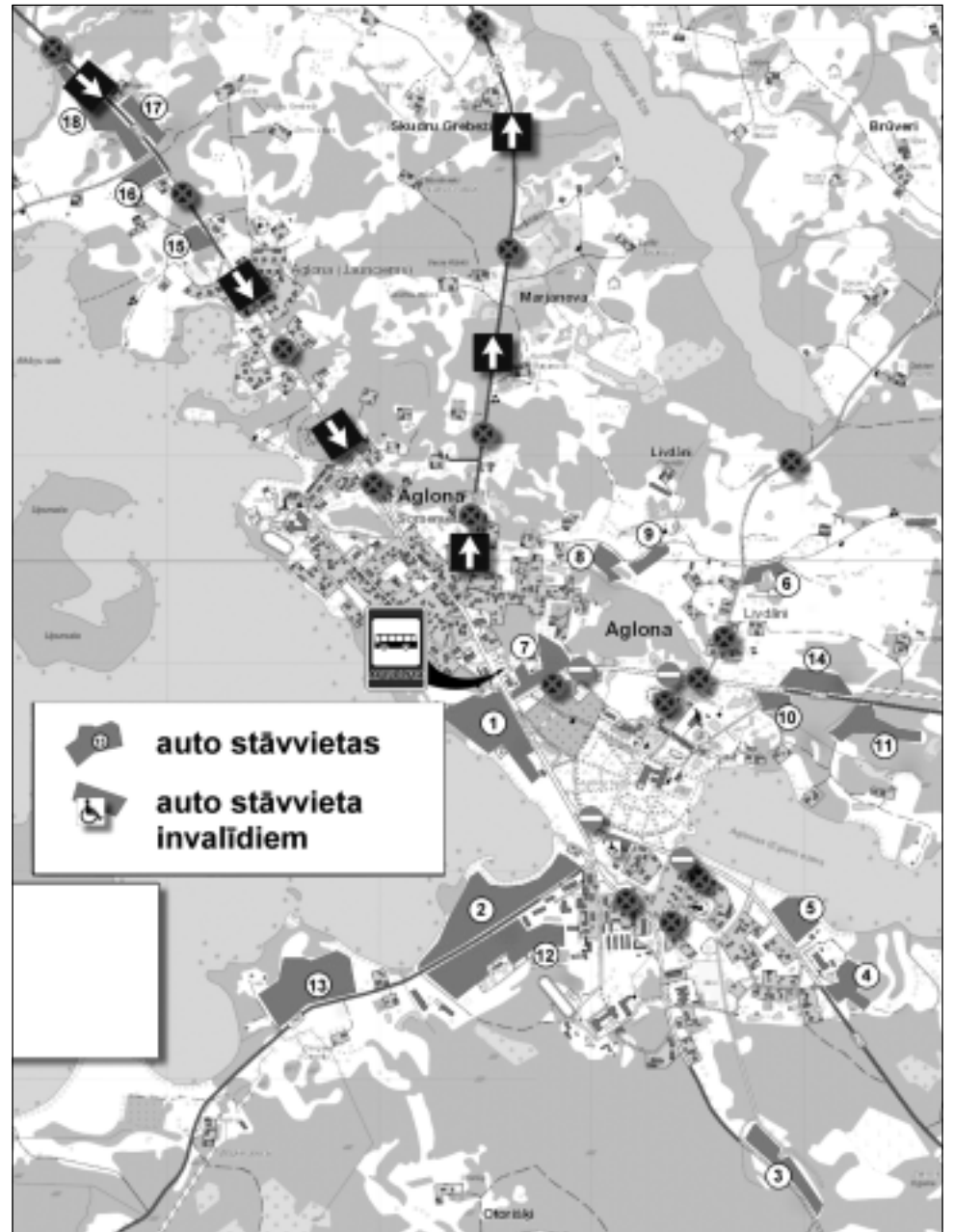
7. Aglonas bazilikas laukumā jau no paša rīta būs iespējams sekot līdzī pāvesta Franciska vizītes tiešraidei no Rīgas. **Plkst. 12.20** būs pusdienas ar līdzpaņemtajām sviestmaizēm, **plkst. 13.00** dokumentālā filma par Aglonas svētgleznu, **plkst. 13.15** Aglonas Dievmātes svētbildes svinīga iznešana un procesija pa laukumu, **plkst. 14.00** Rožukronis, **plkst. 15.30** dokumentālā filma par pāvestu Francisku, **plkst. 16.00** pāvesta sagaidīšana un **plkst. 16.30** svētā Mīse, kas noslēgsies plkst. 18.00.

8. Sakrālajā laukumā būs izvietotas bezmaksas labiericības (sanitārie mezgli, WC), darbosies medicīniskās palīdzības punkti. Organizatori lūdz bez vajadzības neatstāt savu sektoru un bazilikas sakrālo laukumu, lai nepagarinātu rindas pie drošības pārbaudes. Neskaidrību gadījumā varēs vērsties Informācijas centrā (ārpus sakrālā laukuma) vai pie brīvprātīgajiem (sakarālā laukuma teritorijā).

9. Līdzās Informācijas centram atradīsies "Latvijas Pasta" stends, kurā 24.septembrī notiks pāvesta Franciska pastmarkas pirmās dienas zīmogošana un būs arī iespēja nosūtīt pastkarti mājās palicējiem.

10. Lūgums pasākuma laikā **mobilos telefonus uzstādīt klusuma režīmā vai izslēgt**. Fotografēt vai filmēt ar telefonu nav aizliegts, bet, lūdzu, darīsim to, netraucējot citiem un izrādot cieņu viesim.

Informāciju sagatavoja: Latvijas Romas katoļu Baznīcas Informācijas centrs

Mediķu ieteikumi pāvesta vadītās svētās Mises apmeklētājiem Aglonā

24. septembrī tūkstošiem ticīgo apmeklēs pāvesta Franciska vadīto svēto Misi Aglonā. Dodoties uz svētvietu Aglonā, Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) mediķi iesaka silti saģērbties, jo laiks solās būt vēss, kā arī ņaņemt līdzī medikamentus, ja tie ir ikdienā nepieciešami.

Apmeklētājiem, kuri slimo ar kādu hronisku saslimšanu, noteikti vajadzētu ielikt somā sev nepieciešamos medikamentus. Nepieciešami var būt gan ikdienā lietojamie, gan krīzes brīžiem paredzētie medikamenti. Tāpat, ja saslimšanai tās paasinājuma periodā raksturīgi sāpīgas traucējumi, mediķiem palīdzības sniegšanu atvieglos cilvēka kabatā atrasta zīmīte, kurā norādīts vārds, uzvārds un saslimšana (piem., slimību ar cukura diabētu).

Apsveicam!

Uz baznīcu devās kariatē

“Katra dienu paskatāties uz gredzeniem pirkstos un pasmaidām, jo tas ir kā mazs atgādinājums par mūsu lielo, skaisto dienu,” teic balvenieši **MADARA KISEĻOVA** (iepriekš Smirnova) un **ARTŪRS KISEĻOVŠ**, kuri gredzenus mija un viens otram laulību solījumu deva 18.08.2018. Balvu Romas katoļu baznīcā. Svarīgajā dzīves notikumā viņu lielais atbalsts bija vedēji Evita un Andris Sekači.

Madaras un Artūra ceļi krustojās vēl skolas laikā, kad abi mācījās Balvu Valsts ģimnāzijā. Kādudien viņi satikās ēdamzālē, kur Madaras draudzene abus iepazīstināja. Tā pamazām sāka veidoties attiecības – no draudzīgas parunāšanās brīvajos brīžos līdz sarakstēm un ilgām telefonsarunām. Bet pēc sešu gadu draudzības viņi viens otram nolēma teikt ‘jā’ vārdu.

Tagad, kad lielais notikums jau aiz muguras, jaunlaulātie atzīst, ka kāzas izdevās par visiem 100% un par šo dienu palikušas tikai miļņas un skaistas atmiņas. “Tas bija kā sapņa piepildījums. No mājām līdz baznīcai mūs veda ar karieti, laulājāmies baznīcā, kurā es gribēju teikt ‘jā’ vārdu jau kopš bērnības. Pēc ceremonijas Artūrs pārnesa mani pāri visiem 7 tiltiem, turklāt vedēju uzdevums bija katram tiltam izdomāt atšķirīgus nešanas veidus,” stāsta Madara. Viens no emocionālākajiem un skaistākajiem dienas notikumiem Madaras un Artūra baltajā dienā bija mičošana, kur viņi viens otram deva svinīgos solījumus un baudīja iespaidīgu salūtu. “Mēs ļoti vēlējamies lustīgas, atraktīvas kāzas, un esam priecīgi, ka tieši tādas arī izdevās. Viesi dejoja, dziedāja un priecājās līdz pat rīta ausmai! Pēc kāzām aizbraucām nelielā ceļojumā uz Lietuvu un nedaudz apceļojām arī līdz šim neredzētās Latvijas vietas, lai atpūstos no ‘pirmskāzu skrējiena,’” stāsta jaunlaulātie.

Pēc kāzām viņi atgriezušies Rīgā, kur abi vada savu ikdienu. Madara studē Rīgas Stradiņa universitātes Medicīnas fakultātes 5.kursā un auklē dēliņu Patriku, savukārt Artūrs ir audiologopēds Valsts Sociālās aprūpes centrā “Rīga”. “Lai arī jau iepriekš jutāmies kā ģimene, ir patīkami apzināties, ka tagad esam ģimene arī oficiāli,” teic Madara un Artūrs Kiseļovi.

Tagad citā statusā!

24.augustā Bērzu Svētās Annas Romas katoļu baznīcā gredzenus mija rugājiete **KRISTĪNE JEROMENOKA** un lieparietis **MATIŠS ŠMAGRIS**. Jauno pāri dzīvē ievadīja Matīsa krusttēvs ar sievu - Inese un Ainārs Šmagri.

Kristīne un Matīss viens otru jau pazīst astoņus gadus, taču viņu liktenīgā satikšanās notika pirms septiņiem gadiem Matīsa Pilngadības svētkos Rugājos. Vārds pa vārdam, romantiskas tikšanās, pirmās jūtas, un pienāca diena, kad viņi nolēma dzīvot kopā. Kristīne absolvēja Daugavpils Universitāti, Matīss tajā laikā jau strādāja, bet neilgi pēc skolas absolvēšanas - Kristīnes dzimšanas dienā, pagājušā gada 3.augustā - viņa no mīlotā saņēma bildinājumu. Atbilde, protams, bija ‘jā!’ “Sākumā domājām kāzas rīkot pēc gadiem diviem, taču sanāca tā, ka jau janvārī citīgi sākām gatavoties savai lielajai dienai,” stāsta Kristīne un Matīss.

Pienāca 24.augusts – Matīss ar vedējiem un vecākiem devās pēc līgavas, tad visi mēroja ceļu uz laulību ceremonijas norises vietu - Bērzu Svētās Annas Katoļu baznīcu Bērzpīli. Pēc tam, kad jaunais pāris viens otram bija devuši laulību solījumu un teikuši ‘jā’ vārdu, viņi kopā ar viesiem devās uz senlietu muzeju “Saipetnieki”, kur bija noorganizētas uzskodas, pirmā šampanieša glāze un fotografēšanās. Savukārt kāzu svinības notika viesu namā “Rūķiši,” kur bija gan pirmais kāzu valsis, gan skaista mičošana. “Visa diena bija emocionāli piepildīta – pārņēma gan uztraukums, gan prieks un jauktība. Vienīgi žēl, ka tā bija tik īsa,” mazliet skumji secina Kristīne.

Tā kā pēc kāzām vairs bija palikušas tikai pāris brīvas dienas, jaunlaulātie nolēma doties izbraucienā uz Kurzemi. Trīs dienu atpūta un brīnišķīgas emocijas bija tieši tas, kas vajadzīgs pēc saspringtās kāzu organizēšanas. Brauciena izskaņā Kristīne un Matīss nonāca pie secinājuma, - lai atpūstos, nemaz nevajag doties ārpus Latvijas. Arī pie mums ir ko redzēt!

Pēc kāzām jaunlaulātie turpina dzīvot un strādāt Alūksnē. Viņi atzīst, - lai arī labu laiku abi jau dzīvoja kopā un ir pieraduši būt viens otram blakus ikdienā, tagad sajūtas tomēr ir nedaudz savādākas. “It kā nekā liels nav mainījies, bet tomēr ir. Tagad esam sieva un vīrs,” teic Kristīne un Matīss.

Jaundzimušie

Ar vīru vienojas – būs Alīna! 4.septembrī pulksten 7.50 piedzima meitenīte. Svars - 3,120kg, garums 55cm. Meitenītes mammai Gunitai Dubovai no Alūksnes novada Jaunalūksnes pagasta šis ir trešais bērniņš. “Ļoti sapņoju par meitiņu, un mani sapņi piepildījās. Tagad viņa būs jaunākā māsiņa diviem lielajiem brāļiem – Arvidam, kuram ir 16 gadi, un 8 gadus vecajam Alenam,” priecīga stāsta nu jau trīs bērnu mamma. Gunita atklāj, ka, tiklīdz bija zināms gaidāmā mazuļa dzimums, viņa ar vīru Vigoru sāka prātot, kā jaundzimušo saukt. Viens no iespējamajiem vārda variantiem bija Kristīne, taču Gunitai šķita, kas tas kopā ar uzvārdu tik labi neskanēs. “Beigās palikām pie tā, ka meitiņu sauksim par Alīnu. Tas tāds skaists un jauks vārds,” secina Jaunalūksnes pagasta iedzīvotāja. Jaunā māmiņa stāsta, ka, ieskatoties Alīnā tā kārtīgāk, viņa meitā saredz līdzības ar sevi. “Īpaši labi tas redzams brīžos, kad kaut kas nepatīk. Tad viņa savēl tādās grimases, ka es atpazīstu sevi. Taču vēl par izskatu un līdzību grūti spriest, jo meita augs un mainīsies skatā,” ir pārliecināta trīs bērnu mamma no Jaunalūksnes.

Vēl dzimuši:

26.augustā pulksten 21.15 piedzima meitenīte. Svars - 4,700kg, garums 58cm. Meitenītes mamma Kristīne Lele dzīvo Balvu novada Kubulu pagastā.

28.augustā pulksten 9.14 piedzima meitenīte. Svars - 3,830kg, garums 56cm. Meitenītes mamma Kristīne Pugača dzīvo Rugāju novada Rugāju pagastā.

4.septembrī pulksten 11.53 piedzima puika. Svars - 3,880kg, garums 56cm. Puisēna mamma Katrīna Beščerevniha dzīvo Balvos.

8.septembrī pulksten 9.04 piedzima puika. Svars - 3,990kg, garums 56cm. Puisēna mamma Kristīne Melne dzīvo Rugāju novada Rugāju pagastā.

11.septembrī pulksten 9.49 piedzima meitenīte. Svars - 3,205kg, garums 53cm. Meitenītes mamma Jana Martuzāne dzīvo Balvu novada Krišjāņu pagastā.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika